

THÁNG 5: ĐỨC MARIA, ĐI THĂM VIẾNG. (31.05)

ĐỨC MARIA, TRÁI TIM VÔ NHIỄM. (Cùng ngày)

Tin mừng: Lc 1, 39-56

"Bởi đâu tôi được Mẹ Chúa tôi đến viếng thăm tôi?"

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Trong những ngày ấy, Maria chỗi dậy, vội vã ra đi lên miền núi, đến một thành xứ Giuđêa. Bà vào nhà ông Giacaria và chào bà Elisabeth. Và khi bà Elisabeth nghe lời chào của Maria, thì hài nhi nhẩy mừng trong lòng bà, và bà Elisabeth được đầy Chúa Thánh Thần, bà kêu lớn tiếng rằng:

"Bà được chúc phúc giữa các người phụ nữ, và con lòng Bà được chúc phúc. Bởi đâu tôi được Mẹ Thiên Chúa tôi đến viếng thăm? Vì này tai tôi vừa nghe lời Bà chào, thì hài nhi liền nhẩy mừng trong lòng tôi. Phúc cho Bà là kẻ đã tin rằng lời Chúa phán cùng Bà sẽ được thực hiện"

Và Maria nói: "Linh hồn tôi ngợi khen Chúa, và thần trí tôi hoan hỉ trong Thiên Chúa, Đấng Cứu Độ tôi, vì Chúa đã đoái nhìn đến phận hèn tớ nữ của Chúa. Nay từ nay muôn thế hệ sẽ khen rằng tôi có phúc, vì Đấng toàn năng đã làm cho tôi những sự trọng đại và Danh Ngài là thánh. Lòng thương xót Chúa trải qua đời nọ đến đời kia dành cho những người kính sợ Chúa.

"Chúa đã vung cánh tay ra oai thần lực, dẹp tan những ai thần trí kiêu căng. Chúa lật đổ người quyền thế xuống khỏi ngai vàng và nâng cao những người phận nhỏ. Chúa đã cho người đói khát no đầy ơn phúc, và để người giàu có trở về tay không. Chúa đã săn sóc Israel tôi tớ Chúa, bởi nhớ lại lòng thương xót của Ngài. Như Chúa đã phán cùng các tổ phụ chúng tôi, cho Abraham và dòng dõi người đến muôn đời". Maria ở lại với bà Elisabeth độ ba tháng, đoạn Người trở về nhà mình. Đó là lời Chúa.

Tháng Năm là tháng hoa kính Đức Mẹ. Chúng ta suy niệm về lễ Đức Maria đi thăm viếng. Có 2 ý tưởng để suy niệm hôm nay:

1. Niềm vui có Chúa.

Làm sao để chúng ta có thể cảm nhận được niềm vui lớn lao trong tâm hồn Mẹ Maria sau biến cố Truyền Tin? Mẹ vui vì lời hứa ban Đấng Cứu Độ đã bắt đầu. Không chỉ Dân Do Thái mong đợi, mà cả nhân loại cũng đợi mong được giải thoát. Nhân loại không chỉ mong được giải thoát khỏi ách nô lệ ngoại bang, nhưng mong được giải thoát khỏi gánh nặng tội lỗi, giải thoát khỏi sự chết vì tội. Mẹ là người đầu tiên đón nhận lời hứa, đón nhận Đấng Cứu Độ: Đức Giê-su Ki-tô nhập thể trong lòng Mẹ. Niềm vui lớn lao này lại không thể chôn kín trong tâm tư cõi lòng. Vì đây là niềm vui chung của nhân loại, không phải là riêng tư của riêng Mẹ. Và Mẹ Maria đã đem niềm vui này đến gặp người chị họ là người sống ở miền núi xa xôi để chia sẻ.

Khi có Chúa trong cuộc đời, tâm hồn chúng ta sẽ chan chứa niềm vui. Niềm vui có Chúa như ly nước đầy tràn ra, chảy lan xung quanh, không thể ngăn cản. Khi đến với bất cứ ai, chúng ta cần có Chúa trong tâm hồn. Nói cách khác, chúng ta cần có niềm vui trong Chúa. Nhiều người đến gặp gỡ nhau với gương mặt buồn chán. Không ai muốn gặp người có gương mặt cau có khó coi. Thánh Phanxicô Salêsiô đã nói: **“Một vị thánh buồn là một vị thánh đáng buồn”**, nghĩa là người không có sức lôi cuốn tha nhân đến cùng Thiên Chúa là niềm vui hoan lạc. Để có niềm vui, chúng ta cần nghe lời Thánh Phao-lô Tông đồ nói: **“Anh em hãy vui mừng luôn mãi và cầu nguyện không ngừng.”** Cầu nguyện là gặp gỡ Chúa. Có Chúa là có niềm vui. Và từ đó đem niềm vui đến cho mọi người chúng ta gặp gỡ trong đời thường.

2. Niềm vui phục vụ.

Khi có Chúa và có niềm vui, chúng ta sẽ được thúc đẩy và có sự dấn thân để làm việc gì đó. Đầu tiên là sự thúc đẩy gặp gỡ và sau đó là sự thúc đẩy giúp đỡ. Giúp đỡ là sự phục vụ trong niềm vui.

Mẹ Maria đã ra đi lên miền núi để gặp gỡ người chị họ đang mang thai trong lúc tuổi già cao niên. Mẹ Maria ở nhà của chị họ suốt thời gian 3 tháng để giúp đỡ trong lúc rất cần thiết để chuẩn bị sinh nở. Mẹ tiếp tục chứng kiến lời hứa Thiên Chúa ban ơn cứu độ qua việc Bà Elizabeth curu mang Gioan Tẩy Giả. Mẹ Maria giúp đỡ cho người chị họ trong lúc cần thiết, đó là sự phục vụ. Mẹ phục vụ để cộng tác vào chương trình Cứu độ nhanh chóng được thực hiện cho con người. Noi gương Mẹ Maria, chúng ta hãy hái phục vụ. Phục vụ vô vị lợi, phục vụ trong yêu thương, phục vụ quên mình. Vì ích lợi của người khác, vì nhu cầu họ cần được giúp đỡ mà chúng ta phục vụ.

Một ví dụ cụ thể: Các hội viên hoạt động đi công tác. Dù là quân binh của Mẹ Maria, chúng ta vẫn có những va chạm khi cùng đi công tác với nhau. Chúng ta quên rằng, công tác mà chúng ta thực hiện là “việc của Chúa”. Hãy để Chúa là Đấng giải quyết các vấn đề của Chúa và của chúng ta. Có những hội viên hoạt động va chạm quá nhiều, khiến người ấy “tự rút lui”. Công tác bị gián đoạn. Hàng ngũ bắt đầu có manh nha chia rẽ và chống đối nhau. Có người hiểu chuyện thì “nhịn”; có người không thể “nhịn” thêm được nữa thì tách rời và “tự biệt” nhau. Trường hợp này, chúng ta bị lạc đường, lạc lối.

Như Chúa Giê-su, Mẹ Maria không bao giờ muốn tách rời khỏi chúng ta. Chúa và Mẹ có sứ mạng hòa giải giữa chúng ta với Thiên Chúa, và giữa chúng ta với nhau. Chúng ta là những bàn tay nối dài; là những người loan báo tin vui; là những người dấn thân phục vụ. Chúa Giê-su nói: **“Cha Ta làm việc liên lỉ, Ta cũng làm việc như vậy”** (Ga 5,17). Chúa Giê-su phục vụ và Mẹ của Ngài cũng phục vụ. Phục vụ trong niềm vui vì có Chúa ở trong Mẹ và có Mẹ ở trong chúng ta.